

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1688

VII. In Domin. II. Post Epiphan, Vinum non habent. Ioan. 2. arg. Auspicium
secundissimarum Nuptiarum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56320)

CONCIO VII.

IN DOMINICA II. POST EPIPH.

Vinum non habent. Joan. 2.

ARGUMENTUM.

Auspiciam secundissimarum Nuptiarum.

Indies prope hi multaque alia connubia inventa sunt
 threnide conjuga- fortunatissima, cur in præsentem tam
 tis ingeminantur: pauca? Mihi alia non occurrit ratio
 Vinum non habent. A. quam quod sinistrè jugentur ad invi-
 Videtur ex parte cem. Jugum enim Matrimonium est,
 una nonnunquam quod æquè ac aliud quodpiam per-
 Maritus instar ligni plâtati secus decur- peram trahitur, nisi initio ritè aptetur.
 sus aquarum, florere virtute, præcellere Quâ ergo ratione id fieri debeat, dum
 sapientiâ, ac prudentiâ, valere apud ostendo, à primo nuptiarum Para-
 homines gratiâ. Sed quid? Domi- nympho gratiam, à vobis benevolen-
 frigidam sorbet, alget, tabescit. Vinum tiam efflagito.

Psal. 1. 3.

Psal. 127. 3.

Videtur itidem parte ex altera Uxor
 Sicut Vitis abundans in lateribus domus
 sua Sed & illa vinû nō habet. Intercedit
 Zelotypia, regnat diffidentia, deficit
 gaudium, & cythara; ingruit luctus, &
 gemitus, vinum verum videtur in
 aquas, uvæ in labruscas, rosæ primæ
 in spinas acutissimas. Quænam ob-
 secro tantorum malorum origo? Quis
 fons tam turbidarum lympharum. An
 status? at Abrahami, Isaaci, Jacobi

Psal. 127. 3.

Partitio.

II. Normam, ac methodum vos
 ritè jugandi, aut trahendi jugum, per-
 fectionem haud invenio; quam si à
 Deo Patre, Filio, Spiritu S. auspiciam
 ducatur. Et id quâ ratione?

§ I.

Auspiciam Nuptiarum fau-
 stum à Deo Patre.

III. Ducetis à Deo Patre, si in illum

G

in-

intentiones vestras direxeritis; illasque juxta ipsius absolutissimæ voluntatis amissim formaveritis. At quamnam illam?

*Nuptiarum
felix auspici-
cium à Deo
Patre*

Mal. 2. 15.

*Matrimo-
nii finis*

Ex oraculo Malachiæ Vatis accipite: *Deus unus fecit*, (matrimonium) & *quid querit ex hoc nisi semen Dei?* In quibus verbis duo imprimis consideranda occurrunt. Primum Conditorum status Conjugalis esse ipsum Deum. Alii ordines, ac status habent suos immediatos fundatores homines; Conjuges ipsum Deum. *Deus unus fecit*; Ipse Paranympum egit, ipse adstitit, ipse vota eorundem excepit. Alterum est, finem hujus status esse propagationem non tam carnis, quam gloriæ divinæ. *Quid querit ex hoc nisi semen Dei?* Non querit semen Sathanæ; non semen voluptatis, non semen Canaan, sed semen Dei; quatenus ex vobis progerminent spiræ, & mellis copiosa gloriæ Dei.

Votum ergo vestrum esse debet, ut quum sublata Tyrannorum persecutione, fundendi pro fide, ac majore Numinis gloria sanguinis intercepta sit occasio; in eodem millies ac millies dispersito, atque animato, in posteris laudetur nepotibus. Studium vestrum eò collimet, ut prolem vestram haud secus, quam empyreæ prosapia nepotem educetis. Intentio palmaria, ut deficientibus vobis non deficiat laus Dei in sanguine vestro.

IV. O quam bonis avibus concaenantur, qui hac ratione connubium auspiciantur! O quam felices inter se, in filiis; in omnibus!

*Mulier fe-
lix ab filiis
quando?*

Inter se, vel potius in se, siquidem in eorum sanguine æternat Deus,

& in eorum anima gratia, id est semen gloriæ ipsius. *Salvabitur*, scribit Doctor Gentium, *mulier per filiorum generationem*. Non utique omnis, quia alioqui & fornicaria, & adultera, & Ethnica quævis alia hoc privilegio poteretur; (cū tamē cælo pronūtiante eodem ore definitum in eos sit, neque fornicarii, neque molles, neque adulteri regnum Dei possidebunt.) sed illa, quæ dolorem partus sui, sanguinem suum, angustias animæ suæ, susceptosque, ac continuatos in bona educatione labores Deo dicat, ac consecrat.

Felices in filiis, quos eò ipso Numen benignissimum majoribus cumulat gratiis, quod suo consecrati sint honori. Et ipsimet eos aliter intueri nequeunt, quam flores odoratissimum odorem spirantes, quam pignora divinitatis, quam vasa gloriæ divinæ, quam Angelos quospiam inter se ad delicias suas exaggerandas conversantes.

Felices in omnibus, quia in medio eorum Deus. Non fallit, qui dixit: *Vbi duo (vel tres) fuerint congregati in nomine meo, in medio eorum ego sum*. Ubi nimirum ipsius spiritu ferveat, ipsius gloriam amulantur; ibi ille est, & cooperatur, ibi dirigit eorum intentiones, & vota coronat. Quomodo autem vinum jucunditatis, ac lætitiæ eò præsentem deficiet? quomodo in eos suos exonerabit fluctus Oceanus tribulationum? quomodo aquis inundabuntur tristitiæ, si præsentem Deum habeant malorum omnium profligatorem?

V. At verò infelicissimi, ac fulminatissimi

1. Tim. 2. 15.

Matth. 18. 20.

*Matrimo-
nium sine
Deo aspi-
cantes infe-
lice*

natissimi in corpore & anima, qui patre omnis spurcitiae paranympum agente, non secus ac equus, & mulus, quibus non est intellectus, conveniunt.

Infelices ajo in corpore, quoniam vel morbis gravissimis conflictantur, vel etiam in matris Lachryis præcipiuntur.

*Biluvii
causa*

S. Augustinus palmariam cataclysmi causam ex LXX. Interpretibus colligit extitisse perversam connubiorum intentionem. Quippe ubi vulgata

Gen. 6. 4.

legit: Postquam ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illoque genuerunt; vertunt: Postquam generabant sibi. In quem locum præfatus Antistes: Satis

*Aug. lib. 1. de
civ. Dei. 14*

ostenditur, quod prius antequam sic occiderent filii Dei, Deo generabant non sibi. Idest, non dominante libidine coeundi, sed serviente officio propagandi; non familiam carnis suæ, sed civitatis empyreæ. Intendentibus illis in generatione, ac educatione honorem, ac gloriam Dei adfuit Numen, & nati sunt ex ipsis filii Dei. Jam vero delirias solas carnis sectantibus, effusi sunt filii nequam filii Belial, Tyranni, Gygantes, soboles germana Sathanæ. In quos una cum parentibus exulceratum Numen diluvium immisit, eodemque involvit.

*Matrimoni-
um sinistro
fin: inisum
infelix*

Infelices in anima, quoniam Archinuntio Altissimi Raphaelis teste Orcus in eos principatum obtinet. Rem ut gesta est ex libro Tobiae accipite.

VI. Proficiscente Tobia, comite Raphaelis Archangelo in Rages civitatem Medorum, contigit eum deflectere in via ad Raguelem virum de tribu sua famam, & opibus prænobilem. Huic erat filia unica Sara nomine, quam quotquot nuptui tradidit, rotidem altera die suffocatos a malo Genio reperit. Quid causæ arbitrari? Aperuit eam liquido idem empyreus Comes Tobiae reformidanti, & detrectanti inire cum eadem connubium; dicens: Audite, & ostendam tibi, qui sunt, quibus prævalere possit demonium. Hi namque sunt, qui conjugium ita suscipiunt, ut Deum a se & a sua mente excludant. & libidini ita vacent, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus, habet demonium potestatem super eos. Quid clarius, quid manifestius dici potuit? Prævalent Lemures in eos, quorum intentiones, mentemque rotat libido, non cælum, dæmon, non Deus. Et pereunt tanquam jumenta in stercore suo, qui moribus suis illa imitantur.

*Tobias edo-
cepur ab An-
gelo. ritum
contrahendi*

Tob. 6. 17. 18.

Libidinositas

VII. Jam verò ex his præmissis conclusionem formate & alcum peccatori imprimate; si in eos prævalet dæmonium, qui fidem sibi invicem jurarunt, & a solo sine deflectunt; quantum defæviet in eos qui vim faciunt intemeratis nymphis; qui adulteriis alieni thorū violant, qui limites omnes honestatis transiliunt, nisi eorum potentiam divina infrenaret misericordia, ac clementia.

Eapropter ne quidpiam ejusmodi

Tob. 6. 18. 19.
20.

modi bono Juveni Tobia eveniret, serio eundem idem cœlestis Genius admonuit: Tu autem cum acceperis eam, per tres dies continens esto ab ea, & nihil aliud, nisi orationibus vacabis cū ea. Ipsa autem nocte incenso jecoris pisce fugabitur dæmonium. Secunda vero nocte in copulatione Patriarcharum admitte- ris. Tertia autem nocte benedi- ctionem consequeris, ut filii ex vobis pro- creentur incolumes, Transacta autem tertia nocte accipies Virginem cum timo- re Dei, amore filiorum magis, quam li- bidine ductus, ut in semine Abrahae bene- dictionem in filiis consequaris. Notate hoc non hominis, sed Angeli consili- um; & discite quo animo illigari in- vicem debeatis, quique jam concate- nati estis, quâ intentione deinceps i- dem jugum trahatis. Notate inquam, ne aut eidem maledicto obnoxii sitis, aut sicut minime à Numine auspiciati estis; ita nihil minus, quam filios Dei procreetis.

§. II.

Inevendum Matrimonium cum
Filio Dei

Matrimoni-
um cum cō-
si in inven-
dum.

VIII. Desumendum secundo faustum connubiorum auspiciam à Filio Dei, qui est sapientia Patris, & Verbum, in quo facta sunt omnia. Id vero præstabitur, si maturò consi- lio, & notitia haud vulgari de perso- na habita, ad fœdus matrimonii con- trahendum descenditis. Etenim diu, sapienterque deliberandum est, quod statuendum est semel. Nemo prudens nefrendem in sacco

aut selem nundinatur, ne forte in E- ryceo illudatur. Nemo domum, aut rem quamvis aliam præstat, nisi valorem, virtutem, commo- dum ejus perspectum habeat. Er- go si in aliis omnibus rebus, mercimo- niis, electionibus tam cauti, providi, circūspecti esse adnituntur; quanto per- spicaciores nos esse par est, ubi agitur de indissolubili vitæ socio deligendo? Etenim in aliis contractum etsi cum dispendio aliquo dissolvere possemus, at contractum Matrimonii ut ut vo- lumus, non possumus. In aliis or- dinibus datur annus probationis, scruti- nii, deliberationis, aut etiam tem- pus prolixius; in solo Matrimonio denegatur. Etsi forsitan concedere- tur, dissolveretur totus ordo Con- jugatorum, rarusque inveniretur, qui jugum illud toto vitæ suæ tempore tra- here vellet. Quanta itaque delibera- tione, quanto consilio, ac pruden- tia opus erit; ad statum tam arduum deligendum.

IX. Abrahamum Patriarcham hac in parte lucem nobis præ- ferentem spectare libet. Hic despon- satorum filium suum, prolixâ habi- tâ deliberatione, emeritum domus suæ famulum Eleazarum in concla- ve advocat, & provolutum in ge- nua, interpositâ Numinis adorandâ Majestate juramento fidem firma- re coegit, non accepturum se nato suo Consortem de stirpe Chana- nœorum, aut aliorum Idololatrarum, sed de cognatione sua. *Adjuro te, inquit per Dominum Deum cœli, & terra, ut non accipias uxorem filio meo de filiabus Chananeorum, sed ad ter-*

Abrahapru-
dencia in
desponsando
filio

TAM

Gen. 24. v. 3.

ram & cognationem meam proficiscaris, & inde accipies uxorem filio meo Isaac. Noverat enim prudentissimus Patriarcha diversitatem fidei, & motum, identidem esse seminarium dissensionum. Noverat agnatæ, ac consanguineæ nationis filias facilius in unum coalescere, quam alienigenas. Noverat procul, & de ultimis finibus pretium esse prudentis, ac fortis mulieris. Hanc verò ut advocaret, non juveni cuiquam, sed sapientissimo servorum suorum primati, negotium committit. Et quid hic?

Ibid. v. 12.

Rem prius totam divinæ tutelæ commendat, ac misericordiam supplex exorat. *Domine deus Domini mei Abraham obsecro te, occurre mihi hodie, & fac misericordiam cum Domino meo Abraham.* Tum verò signum ponit ex qua electa dignosceretur: *Puella cui ego dixero; inclina hydriam tuam, ut bibam; & illa responderit bibe, quin*

Ibid. v. 14.

& camelis tuis dabo potum, ipsa est, quam praparasti servo tuo Isaac. Non ait, Domine quam primam videro stantem in limine loquentem cum sodalibus, aut studiosis; aut quam primam arbitrabor fenestram collaris loco gestantem; quam omnium deprehendero speciosissimam, ornatissimam, ditissimam, illa est prædestinata filio domini mei: sed quæ sese exhibuerit benevolam, ac humanam in salutando hospite; quæ se præstiterit misericordem in sufficiendo potu, quæ seposito fastu ad humilia sese officia demitteret, & ipsamet lympham humeris suis domum portare haud

detrectabit: Ipsa est, quam præparasti servo tuo Isaac. Hac via, ac ratione consultum optimè erat Hymeneis Isaac, adeptus est adiutorium simile sibi, solatium in luctu, benedictionem in prole, faustitatem in omnibus.

Deus Paranympus qualis.

X. supremus ille Paranympus, ac Conditor univerforum, quantumvis resupinato Adamo costam evulserit, ex eaque sponsam effinxit, neutiquam tamen ad instar Labani Jacobo Liam in somnis supposuit, sed probè vigilianti, ac sobrio præsentavit. Adam item non cæco impetu in eam proruit; sed visâ insigni illius staturâ, ac pulchritudine, oblatiis primum annuit Hymeneis, dicens: *Hoc os ex osibus meis, & caro de carne mea. Hæc vocabitur virago.* Hæc Virgo mihi simillima est, prudens, modesta, timorata, carnis & ossium meorum particeps; annuo, consencio, accipio illam in meam, & promitto eidem fidem, amorem, honorem, sic tu DEUS meus adjuves me gratiâ, ac misericordiâ tuâ, *Adduxit eam ad Adam.*

Gen. 2. v. 23

Quâ ratione procedendi quid aliud Numen sanctissimum intendit, quàm ut oculis bipotentibus proci observent, qualenam onus sit, quod cervicibus suis imponere meditantur; quibus moribus, quibus virtutibus conspicua, quibus dotibus ornata sit sponsa. An gaudeat illi vulgato illo versu comprehensis,

G 3

Sit

In matrimonio
quid spectandum

*Circumsp-
ctio in nup-
tiis*

Sit pia, sit prudens, pulchra, publica, potens. Quod si connubia vestra, æquâ maturitate, ac consilio iniretis, si eodem spiritu, & affectu cum Abrahamo, & Eliezero commendaretis. si virtutem, non cuticulam (quæ faciliè ægritudine marcescit; aut senio rugis inaratur) præ oculis haberetis, si in vigilia, non in somno, aut ebrietate contraheretis, faustiores vobis tædas augurarer. Verum quoniam his omnibus semotis, solius pecuniæ spe illecti, aut specie illusi manum injicitis, justo Dei judicio identidem non Gratiis, sed Furiis vos nupsisse ingemiscitis.

*Musca cæca
in nuptiis
læditur*

Evenit enim id bene multis, quod in lusu *cæca musca* dicto, spectare soliti sumus. In eo ligantur uni & obvelantur oculi, cæteris applaudentibus, & ad apprehendendam proritantibus. Exhibilatur interea miser, vocibus ementitis eluditur, tunditur, pulsaturque ab iisdem; & ipse fallentibus plantis sapiuscule in scamna, parietes, fornaces impingit, quoad tandem quidpiam etiam personatum deprehendit. Tum verò gestit, & exultat super venatione sua, quoad illi velamen ex oculis detrahatur; At ubi aspicit, horret sapius, quod amplexatus fuerat, & monstrum quodpiam pro æmulo se comprehendisse tristatur.

Hic lusus est, quem vel filii cum filiabus hominum, vel etiam parentes, & amici cum illis in sponsalibus versant. Plaudunt, applaudunt, fingunt, & illudunt quoad inenodabili nexu implicantur. Hic

primum sese frustratos lamentantur, hic diras in parentes evomunt, fulmina in pronubos, in conjugem, in se ipsos ejaculantur. Utinam te nunquam vidissem! Utinam illos conjugii mei authores Oreus prius deglutisset! Utinam te aut me Libitina citius sustulisset, quam in hos calles incidissem. Verum ô infelices Samsones, quis magis infortunij sui faber, quam qui ferrum hoc igne dilectionis tractandum assumpsit? Cur temerè, & inconsultò manus injecistis? Deliberandum erat diu, quod statuendum semel. Rarò prosperè succedunt, quæ vel perperam, vel citò deliberata, atque statuta sunt.

§. III.

Auspicium à Spiritu. S.

*Nuptiarum
felix auspi-
cium à Spi-
ritu. S.*

X. Tandem, & quidem ante omnia auspicium Matrimonij desumendum à Spiritu S. qui in SS. Triade est Amor substantialis, & in omnibus aliis fons veri amoris.

S. Hilarius agens de divinissimi Verbi cum humana natura conjunctione, ait: *Ibi cœnavit Pater, Filius, & Spiritus S. Caritas obtinet primum locum.* q.d. Cooperabatur Pater æternus ad eam per suam omnipotentiam, ac misericordiam infinitam; Filius per suam altissimam sapientiam; at vel maximè Spiritus S. per suum incomprehensum amorem. *Ibi cœnavit Pater, Filius, & Spiritus S.* Iste sedit primo loco in his nuptiis, ille obumbravit Beatissimam virginem; ille forma-

*S. Hilarius de D
Virg.*

vit

vit de putissimo sanguine corpusculum, ille adimplevit illud omnibus donis & gratiis. *Ibi cenat Pater &c.* Licet alibi primatus Patri æterno adscribatur, alibi Filio, in Oeconomia tamen Christi, seu nuptiis ipsius, cum humana natura, principabatur Spiritus S.

Ad eundem modum ad nuptias vestras alias virtutes ac dotes concurrere par est; sed præ omnibus Amorem dominari. *Charitas primum obtinet locum.*

Charitas conjugalis omni lege comendata

XI. Inculcari id sponsis, ac conjugatis voluit Numen in omni Lege, Nature, quâ scriptâ, quâ Gratia

Gen. 2. 22.

In Lege Naturæ conditam constat Evam primam Consortem ex costa lateris Adæ. *Et edificavit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam in mulierem, & adduxit eam ad Adam.* Non efformavit illam ex pedibus, nec ex cerebro, ut de Pallade comminiscuntur Pœtæ, sed latere. Quid causâ? Planè istud, ut nossent mariti, non calcandam, nec nimium efferendam, sed tamen amandam esse uxorem. *Facta est, ait Hugo Victorinus, de latere viri ut ostenderetur, quia in consortium creabatur dilectionis, ne forte si fuisset de capite facta, præferenda videretur viro ad dominationem, aut si de pedibus subsicienda ad servitutem.* Quia igitur viro nec ancilla, nec domina parabatur, sed socia dilectionis, nec de capite, nec de pedibus, sed de latere fuerat producenda; ut cordi ac lateri apponendam cognosceret, quâ ex latere sumptam didicisset. Particus est Dominus corpus, quate-

nus voluntatem coaptaret; & natura una dissiperetur arte formantis; ut una mens constitueretur, & ut corpore, sic virtute, ac affectu dilectionis conjungerentur.

XII. In Lege scripta alios inter nuptiarum ritus præceptum erat, ut Sponsæ ungues præciderentur, & crines detonderentur. Istud credat quispiam ad politices regulam institutum, quo bene morata esset. At ego judico potius ad bonum societatis, seu cohabitationis. Si longioribus esset unguibus armata aut feles, aut gryphes aliasque æmularetur bestias in fricando, involando in crines. Ne id fieret, præciantur ungues, & heberentur.

At cur etiam radebatur? *Radet Casariem.* Numquid Monialis futura? Ita sæpe clauditur domo, ut monasterio, vix ut ad templum pateat accessus. Num timebant, ne forsitan esset Samson, & in capillis haberet fortitudinem, quibus rescissis enervaretur? An ne forte à viro per cæsariem traheretur? *Radet Cæsariem.* An quia corona viri sui juxta Sapientem. An quod deinceps alios trahere illis in amorem sui non liceat? Ita sane. Crinis capitis cogitationes, seu affectus animi indicant, quos refecare oportet sponsæ, & soli sponso dicare, quatenus totus amor præter DEum in ipsum feratur; nec aliè avocetur.

sponsa cur radebatur

Radet Cæsariem.

XIII. In Novo Testamento in
Hic

Hugo Vict. l. 1. de sacr. p. 6. c. 36.

S. Greg. lib. 7. mor.

Eph. 5. 32.

Chryost. h
12. ad Col. 3

Amor Con-
jugibus com-
mendatur
Ibid. v. 25.
26. 27.

Ibid. v. 22.

Hieroglyphicum sui id amoris extulit
Assertor noster; & teste Doctore
Paulo signum illius esse voluit: Ait
enim: *Sacramentum magnum est, ego
autem dico vobis in Christo, & Ecclesia.* In
quæ verba Os aureum: *Matrimonium
non est theatrum, est mysterium, seu sacra-
mentum, & rei magna typus.* Non est
theatrum, in quo luditur, in quo fi-
cæ persona quæpiam repræsentetur; sed
est sacramentum, in quo realis, & ve-
rus Christi amor adumbratur.

Explanat id ipsum S. Paulus cum
subdit: *Viri diligite uxores vestras, sicut
& Christus Ecclesiam dilexit, & se ip-
sum tradidit pro ea; ut illam sanctifica-
ret mundans lavacro aqua in verbo vite,
ut exhiberet ipse sibi gloriosam
Ecclesiam, non habentem maculam, neque
rugam.* Sicut Christus, inquit, diligite;
ut quemadmodum ille languores no-
stros portavit; ita & vos uxorum ve-
strarum fragilitati condescendatis. *Dil-
igite* extensivè, ut quemadmodum
ille in finem ad usque consummatio-
nem sæculi dilexit; ita & vos, quoad
amara mors non separaverit. *Diligite*
intensivè, ut sicut ille ecclesiam suam
omnibus aliis prætulit; ita & vobis
nihil amabilius, nihil pretiosius sit
conforte vestrâ. *Diligite* fortiter, ut
sicut ipsemet se tradidit illam sanctifi-
caturus; ita & vos parati sitis vel cum
sanguinis dispendio illi contulere, ac
patrocinari. *Diligite uxores vestras,
sicut & Christus.*

Et vicissim parte ex altera mulieres
adhortatur ad debitam observantiam
viris suis præstandam, dicens. *Mulieres
viris suis subditæ sint sicut Domino; id est
sicut Christo, vel ob Christi amorem,*

seu ut subdita Christo est Ecclesia in
Sanctis suis; ita & vosmet subjectæ
estote viris vestris. Ut sicut illa non
tantum adnoscitur servare mandata; sed
& voluntatem Domini sui adimplere;
ita & vos quantum fieri potest ad nu-
tum & nictuna virorum vestrorum
advoletis. Quemadmodum illa vene-
ratur, & adorat caput suum Chri-
stum; non secus & vos omni cultu &
honore Caput vestrum; (virum dico)
præveniatis. *Mulieres subditæ estote si-
cut Domino, Sacramentum enim mag-
num est, conferens gratiam dignè sus-
cipientibus. Sacramentum est Matri-
monium vestrum, adumbrans Amo-
rem Christi in Ecclesiam suam, & vi-
cissim. Sacramentum est gratiæ, &
amoris,*

XIV. Ex quo colligere pronum
est, cujus criminis rei sint, quicumque
vel virorum uxores suas citra noxam
pulsant; aut quæ fœminarum odii, ac
aversionum fomenta subministrant.

S. Chryostomus comparat ejus-
modi crimen parricidio. Verba ejus
sunt: *Dico ejusmodi virum, si vir est ap-
pellandus, & non bestia instar parricidæ,
aut matricidæ manus suas polluere.*
Quippe quum amor & observantia
in consortem excedere debeat ipsum
amorem in parentes, dicente Domino:
*Propter quod derelinquet homo patrem
suum, & matrem suam, & adhaerebit
uxori suæ, consequens est, ut &
transgressio hujus obligationis gravior
sit; vel minimum æquè reus sit, qui
injurius est in Consortem, quam
qui in parentes. Dico ejusmodi virum &c.*

Id indubium realis cujuscumque blas-
phemiæ reos esse. Quippe cum inter
se

Viri crude-
les bestia.

S. Chryost.
26. in p.
ad Col. 4.

se felis & canis instar jurgia serunt, despuunt, repudiant, factò ipso detonant, tam parum dilexisse Christum Ecclesiam suam; atque ipsi conjugem suam, Immo tantopere eam exolam habuisse, quemadmodum ipse cane pejus suam execratur; tam parum deludasse Christum pro sua sponsa; atque ipse pro sua Consorte.

*Rixa in Matrimonio
Christum
insamano*

Ex adversum si mulier rixas concitet, ostendit, tam parum Sanctos, & Electos Dei, tam frigidè SS. Martyres, tam languidè SS. Virginem adamasse Christum, unicas delicias suas, atque ipsi suos maritos averfantur, & execrantur. Quo quæso quid dici absurdius, indignius, gravioreque cum blasphemia potest?

XV. Colligere itidem licet faustissimum, beatissimumque futurum connubium. Etenim nisi obicem ponant, firmabitur, & increfcet illa ip-

samet gratia Sacramenti, quæ hoc sine cœlitus dispensatur, ut dignè, ac competenter suo vivant statui?

Ne itaque tanti criminis rei sitis, & Matrimonium vestrum faustum, fortunatumque sit, ut aqua omnis convertatur in vinum, omnis tristitia in gaudium, omne odium in amorem, auspicamini, ut dixi, à Deo Patre, id est optima, ac sanctissima intentione promovendi gloriam Dei in sanguine vestro. Auspicamini à Filio Dei, ut maturo cum consilio illud contrahatis, & in contracto vivatis. Auspicamini à Spiritu S. eum invocando, & amore invicem præveniendo.

Hæc ratione funiculo quasi triplici constricti, jugum vestrum non tantum citra gravamen, ac fastidium; sed & cum jucunditate, ac gaudio trahetis. Fiat.

H

CON-